

utvivlsomt ville blive benyttede ved Forvarret af det vestlige Sjælland. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Materie, fordi den vel hører til d'm, som ikke tør behandles frit, om man er aldrig saa læg, saaledes som jeg er, men jeg vil indskrænke mig til den Anvisning, som er givet her, nemlig at det af militære Hensyn er fuldstændig korrekt at føre Jærnbanen op netop til det af mig anviste Punkt. Naar jeg kalder mig Lægmand og er læg i den Forstand paa dette Omraade, vil jeg sige, at jeg naturligtvis af Forsigtighed har spurgt kyndige militære til Raads og har af dem faaet mine her fremsatte Paastande fuldstændig bekræftede, saa at jeg tror, at jeg tør gentage mine Ord fra før, at jeg vilde ønske, at Udvalget vilde tage Lovforslaget under gunstig fornøyet Overvejelse under Hensyn til de Synspunkter, jeg her har fremdraget.

Jeg kommer sluttelig til de Motiver, som den ærede Indenrigsminister efter min Opfattelse har haft til at foreslaa Retningslinien saa direkte som mulig paa Kallundborg. Jeg har oftere haft den Ære at konferere med den ærede Minister om denne Sag og om Jærnbaneager i det hele, og deraf har jeg modtaget det Indtryk, at den ærede Ministers fagte og store Syn paa Sagen er at føre Jærnbanelinien saa direkte som muligt for Transitens Skyld. Jeg vil antage, at den ærede Minister opfatter denne Jærnbanelinie fra Slagelse til Børslev som et Stykke af en Linie fra Berlin til Nørrejylland, maatte til Norge. Jeg vil tilstaa, at det er for mig saa vide Syn, at jeg svimler ved dem, og naar jeg skal underkaste dem en Drøftelse, vil jeg dog tillade mig at hævde, at der overhovedet ikke godt kan tænkes nogen virkelig eller omfattende Trafik eller Transit gennem Danmark fra det sydøstlige eller østlige Tyskland til Norge. (Indenrigsministeren: Det tænker jeg heller ikke paa). — Den ærede Minister maa tillade mig at tro, at det kunde være Ministerens Opfattelse — allerede af den Grund, at den svenske Kystbane er fuldført og drager allerede Trafiken paa den hurtigste, billigste og gunstigste Maade ned langs Sveriges Vestkyst, som nu skal forbindes med Helsingør med en Dampfærge, og fra Helsingør vil der jo utvivlsomt om kort Tid komme en Kystbane, saa at der altsaa bliver

en saa lige og direkte Linie som mulig fra Norge til Tyskland, og jeg kan ikke tænke mig, at en Gang den vestnorske Trafik skulde finde Vej over Syland til Tyskland allerede af den simple Grund, at man i Norge har vedtaget en Bergen—Kristiania-Bane, som vil bringe den vestnorske Trafik ad en lige og hurtig Forbindelse til Kristiania, der jo allerede har Forbindelse med den svenske Kystbane og snart ned til Kjøbenhavn og derfra til Tyskland. Hvad angaar den Trafik, der kan tænkes mellem Nørrejylland og Berlin, for at bruge en enkelt Betegnelse for Nordtyskland, vil jeg sige, at Trafikanterne paa bægge Sider virkelig kunne finde sig i de 6 Minutter, som det vil forlænge Vejen for dem til at finde hinanden, naar man følger Linien som foreslaaet. øst om Tissø; det vil forlænge Linien saaledes, at der bliver en forøget Køretid af 6 Minutter, som altsaa vilde gaa ud over denne Trafik, der kunde ventes mellem disse to Endepunkter.

Til Slutning kommer jeg til § 7 i Lovforslaget, som jeg ikke tør undlade at nævne. Jeg har set den med stor Beklagelse, for saa vidt mit Syn paa Statskassens Evne og Værdighed er noget anderledes, end at det kunde motivere et Forslag om at stifte Statslaan til et Beløb af 1½ Mill. Kr. for at bygge en saadan Jærnbane, men jeg skal selvfølgelig stemme for det, hvis det er den eneste Maade, hvorpaa Sagen kan fremmes. Det er for mig et Principspørgsmaal, og jeg vil derfor nødig ind derpaa. Ganske anderledes stillede Sagen sig, hvis det var muligt at finde et Overenskomstgrundlag for et hyderligere Omraade netop for denne Saaneparagraf. Vi have her i Dag hørt ikke saa Antydninger af, at der vil kræves betydelige Jærnbaneanlæg, betydelige Beløb til Jærnbaneanlæg her i Landet. Jeg selv staar netop paa den hyderste Forpost i den Retning, og jeg finder mig fuldstændig besøjet til at sige, at det ikke kan undgaa, at der maa anvendes store Beløb til Jærnbaneanlæg. Nu vilde det, synes jeg, være heldigt at se, om det ikke vilde være tænkeligt at blive enige om at lægge en Plan for samtlige Jærnbaneanlæg, der skulde udføres i Løbet af 5 eller 10 Aar. Til Udførelsen af en saadan Plan at stifte et stort Statslaan vilde ikke have den udiøse Karakter, ja, det vilde slet ikke have nogen udiøs Karakter,